

DIGI-RONDSCHRIJVEN HEILOO Nr. 1

De digitale voortzetting van het blad

Eerste aanvulling (december 2004)

Ontvangen december 2004

Van Hanneke Speur:

Beste Peter,

Daar viel hij dus vandaag op de mat: het allerlaatste Rondschriften. Ik heb er toch een katergevoel bij. Niet bij de inhoud, want die is weer geweldig, maar het idee dat dit de laatste maal is dat we met z'n allen stukjes schrijven, commentaar leveren, complimentjes uitdelen, vragen stellen en herinneringen ophalen.

Ik heb het laatste nummer echt achter elkaar uitgelezen en ik ben verbaasd over sommige reacties....

Wat leuk dat Tom ten Hoope een stuk heeft geschreven. Toen ik bij Elsevier in Amsterdam werkte is hij een jaar of wat mijn chef geweest en daardoor ken ik hem vrij goed. Ik ken hem niet van vroeger, maar ik herken wel zijn verhalen i.v.m. het Brunogebouw, de gaarkeuken en wat andere dingen. Hij belicht zijn herinneringen vanuit de "katholieke" kant.

Wat ik nu ook in het boek tegenkwam (ik heb het nog niet uit) was het feit dat je inderdaad op bepaalde leeftijd plotseling niet meer met diezelfde katholieken speelde. Het verbod kwam van hun kant dacht ik. Ik speelde jaren met Kocky en Nelly Hamburg die aan de Heerenweg naast de Gezusters de Wolff woonden. Weet je wat ze toen tegen ons zeiden? We mogen niet meer met de "brodestanden" spelen. Ik vind dat nu eigenlijk wel erg geestig, was het maar eerder in mijn herinnering gekomen! Enfin, nu heb jij er nog iets aan.

Met weemoed neem ik dus afscheid en ik begrijp dat je nu druk aan je site gaat werken. Ik heb dit hoofdstuk afgesloten en ik kijk er met plezier op terug. Inderdaad zoals je zelf al stelde: elk stukje valt nu op zijn plaats. Ik wens je met je familie heel fijne feestdagen en nogmaals mijn hartelijke dank voor alle mooie herinneringen die je weer in ons leven hebt gebracht.

Hartelijke groeten,
Hanneke Speur